

Sp. zn.:8S/98/2019 -
IČS: 7019200775

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, ako správny súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Bystrianskej a členov senátu JUDr. Petry Vysaníkovej a JUDr. Radovana Turčíka, v právnej veci žalobcu: **Okresné stavebné bytové družstvo Michalovce**, so sídlom Plynárenská 1, 071 01 Michalovce, IČO: 00 172 154, právne zast.: ... proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie**, P.O.Box 29, so sídlom Prievozská 32, 827 99 Bratislava, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. SK/0479/99/2018 zo dňa 19.07.2019, takto

rozhodol:

I Žalobu zamietá.

II. Účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Správnou žalobou podľa § 194 ods. 1 a nasl. Správneho súdneho poriadku sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu Slovenskej obchodnej inšpekcie č. SK/0479/99/2018 zo dňa 19.07.2019 s poukazom na žalobné dôvody podľa §191 ods. 1 písm. e), c), d) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok a žiadal rozhodnutie žalovaného zrušiť v spojení s rozhodnutím Inšpektorátu slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. P/0169/08/18 z 23.08.2018 a vec vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne, upustiť od uloženia sankcie, alebo jej výšku zmeniť podľa § 198 ods. 1 písm. a/ a b/ SSP.

I. Administratívne konanie

2. Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, odvolanie žalobcu - **Okresné stavebné bytové družstvo Michalovce Plynárska č. 1, 071 01 Michalovce, IČO: 00 172 154**, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, č. P/0169/08/18, zo dňa 23.08.2018, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorý uložil žalobcovi peňažnú pokutu vo výške 2.500,- eur, pre porušenie § 4 ods. 1 písm. h), vyššie citovaného zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, **zamietla a potvrdila rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, č. P/0169/08/1 8, zo dňa 23.08.2018.

3. Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „správny orgán prvého stupňa, alebo SOI“) so sídlom v Košiciach pre Košický kraj rozhodnutím uložil žalobcovi peňažnú pokutu vo výške 2.500,- €, pre porušenie ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“). Svoje rozhodnutie založil na základe výsledkov zistených inšpektormi SOI pri kontrole začatej dňa 26.02.2018 a ukončenej dňa 12.04.2018 v sídle kontrolovaného subjektu prerokovaním a odovzdaním inšpekčného záznamu jeho zástupcovi, zameranej aj na prešetrenie podnetov spotrebiteľov, evidovaného správnym orgánom pod číslom 71/2018, 75/2018 a 95/2018. Títo konštatovali, že žalobca porušil povinnosť zabezpečiť poskytovanie služieb v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa a konštatovali, že ako správca bytov a nebytových priestorov v dome, **1. neinformoval vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome ... o špecifikácií nákladov zahrnutých do položky „ostatné prevádzkové náklady“, rozúčtovaných vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome v zmysle zmluvy o výkone správy; 2. neinformoval vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome ...a v bytovom dome ..., v rozpore s ustanovením § 8b ods. 3 zákona o vlastníctve bytov, podľa ktorého je správca povinný riadiť sa rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa, a realizoval výber dodávateľa na službu - vypracovanie energetického auditu, bez rozhodnutí nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa.**

4. Žalobca v podanom odvolaní uviedol, že žiaden zákon ani právny predpis nestanovuje presnú formu oboznamovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytových domoch so špecifikáciou a rozsahom nákladov zahrnutých do položky „ostatné prevádzkové náklady“. Žalobca informoval vlastníkov o tom, aké

konkrétne náklady sú zahrnuté do uvedenej položky a zároveň ich jasne a zrozumiteľne špecifikoval na schôdzach. Zároveň vždy na požiadanie bol informovaný zástupca vlastníkov, ktorý následne poskytol informácie vlastníkom, z čoho vyplýva aj skutočnosť, že sťažovateľ bol presne informovaný o rozsahu a špecifikácii nákladov zahrnutých do položky „ostatné prevádzkové náklady“. Žalobca uviedol, že špecifikácia a rozsah nákladov predmetnej položky, sú predmetom ročného vyúčtovania, ktoré každoročne vyhotovuje v súlade a na základe zmluvy o výkone správy. Zmluvy o výkone správy má uzavreté s vlastníkami v súlade so zákonom a vzhľadom na pravidelnosť informovania vlastníkov, resp. ich zástupcov na každej schôdzi vlastníkov bytov a skutočnosť, že nijakým spôsobom neporušil zákonom stanovenú formu informovania o položke „ostatné prevádzkové náklady" nakoľko táto v žiadnom zákone nie je špecifikovaná, má za to, že vlastníci bytov boli vždy jasne zrozumiteľne a v predstihu informovaní o nákladoch súvisiacich so správou domu, ktoré sú povinní uhrádzať, bez toho, aby boli zaťažovaní dodatočným dožadovaním relevantných informácií u správcu. Vzhľadom na uvedené je názoru, že skutkový stav bol nedostatočne zistený, k porušeniu označených zákonov nedošlo.

5. Žalobca ďalej uviedol, že ani pri maximálne rozširujúcom výklade nemožno ustáliť, že došlo k porušeniu ustanovenia § 8 b ods. 3 zákona č. 182/1993 Z. z. a to, že sa neriadil rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov o výbere dodávateľa, nakoľko vlastníci o výbere dodávateľa vôbec nerozhodli a ani nerozhodovali. Konštatovanie takéhoto porušenia v spojení aj s ustanovením § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa by bolo na mieste v prípade, ak by existovalo nejaké rozhodnutie vlastníkov bytového domu o výbere dodávateľa a správca by sa ním neriadil a nerešpektoval by ho, alebo uzavrel zmluvu o dodávke tovarov a služieb s iným dodávateľom ako bol určený alebo vybraný rozhodnutím vlastníkov bytového domu. Iný výklad považuje za svojvoľný a nesprávny.

6. Žalobca tiež uviedol, že ako správca bytového domu vykonáva povinnosti samostatne, v mene a na účet vlastníkov v zmysle ust. § 8b ods. 3 zákona č. 182/1993 Z. z. pri obstarávaní tovarov a služieb je povinný dojednať čo najvýhodnejšie podmienky v prospech vlastníkov, čo bolo v predmetnom prípade absolútne realizované výberom najvýhodnejšej ponuky. Uviedol ďalej, že ak by zákonodarca prijatím ustanovenia § 8b ods. 3 mienil, že správca nemôže uzavrieť žiadny zmluvný vzťah ohľadne dodávky tovaru alebo služby, ak vlastníci bytového domu nerozhodli o výbere dodávateľa, bolo by to v tomto znení aj zakotvené, t. j. v znení, že správca bez rozhodnutia vlastníkov bytového domu o výbere dodávateľa nemôže obstarat' žiadnu službu a tovar a vôbec riešiť a zaoberať sa výberom dodávateľa. Uvedené podľa názoru žalobcu potvrdzuje aj komentár k zákonu. Zákonodarca v komentovanom ustanovení upravil len povinnosť správcu riadiť sa rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov v bytovom dome o výbere dodávateľa. Žalobca ako správca jasne informoval vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome ..., o špecifikácii položky „ostatné prevádzkové náklady" a opätovne uviedol, že si nie je vedomý žiadneho porušenia zákona, postup pri obstarávaní služieb a tovarov je a bol zverejnený obvyklým spôsobom v bytovom dome, a že v danom čase nemal funkčné webové sídlo prostredníctvom ktorého by mohol vlastníkom poskytovať relevantné

informácie. Na základe uvedeného žiadal o zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci na nové konanie.

7. Žalovaný v odôvodnení konštatoval, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, aké už uviedol v námietkach, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky. Konštatoval porušenie povinností žalobcom, ktorý nezabezpečil poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie za rešpektovania J 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa a podľa § 8b ods. 3 a § 8b ods. 2 písm. 1) zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov č. 182/1993 Z. z. sa odvolací správny orgán stotožnil so zisteným skutkovým stavom, ktorý pokladal za spoľahlivo zistený do skutkových záverov a stotožnil sa aj s a jeho právnym posúdením a dôvodmi správneho orgánu prvého stupňa, ktoré uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia, preto odvolaním žalobcu napadnuté rozhodnutie žalovaný potvrdil.

8. Žalovaný konštatoval k zistenému skutkovému stavu, že je správne zistenie, že žalobca ako správca bytov a nebytových priestorov v bytovom dome ... nepreukázal splnenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 8b ods. 2 písm. 1) zákona o vlastníctve bytov. Podľa tohto je správca pri správe domu povinný priebežne zverejňovať na mieste obvyklom v spoločných častiach domu alebo na webovom sídle správcu, ak ho má zriadené, postup pri obstarávaní tovarov a služieb, v rámci zabezpečovania prevádzky, údržby, opravy rekonštrukcie a modernizácie a pri všetkých iných činnostiach spojených so správou domu, vrátane jednotlivých cenových ponúk. Jeho povinnosťou bolo tak, priebežne zverejňovať na mieste v dome obvyklom v spoločných častiach domu postup, v posudzovanej veci, pri obstarávaní služby smerujúcej na vypracovanie energetického auditu pre uvedený bytový dom. Preto mal za to, že za zistené nedostatky žalobca, ako predávajúci, v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá.

9. Žalovaný po preskúmaní predmetnej právnej veci, z predloženého spisového materiálu konštatoval, že z tohto nevyplýva skutočnosť, že by žalobca ako správca jasne informoval vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome ... , o Špecifikácii položky *ostatné prevádzkové náklady*. Žalobca nespochybnil túto skutočnosť, ani tvrdením, že účtovanie predmetnej položky nevyplýva zo zmluvy o výkone správy, lebo podľa neho v tejto zmluve nie je položka riadne špecifikovaná. Vlastníci bytov a nebytových priestorov nemali preukázateľne vedomosť o tom, čo predmetná položka v sebe zahŕňa a teda nemali žiadnu vedomosť o tom, na aký účel boli použité ich finančné prostriedky. Skutočnosť, že žalobca v rámci kontroly dodatočne predložil rozpis nákladov, ktoré zahrnul do položky „*ostatné prevádzkové náklady*“ ho nezabavuje zodpovednosti za zistené porušenie, nakoľko žalobca nepreukázal, že si svoju povinnosť splnil aj voči dotknutým vlastníkom, nakoľko takýto rozpis nákladov nie je obsiahnutý ani v zmluve o výkone správy, ani v zálohových predpisoch, v správe o činnosti správcu a ani vo vyúčtovaniach nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu. Odvolací správny orgánom tak uzavrel, že sa nestotožňuje s názorom, že dostatočné splnenie si povinnosti poskytovať služby riadne je naplnené, ak žalobca informuje o

nákladoch uhrádzaných z prostriedkov vlastníkov len na schôdzi. Žalobca nepreukázal, že dotknutých vlastníkov riadne informoval o špecifikácii predmetnej položky „*ostatnéprevádzkové náklady*“.

10. Čo sa týka námietok žalobcu k aplikácii ustanovenia § 8 b ods. 3 zákona č. 182/1993 Z. z., žalovaný uviedol, že ustanovenie § 8b ods. 3 zákona o vlastníctve bytov v sebe subsumuje povinnosť nie len výberu najvýhodnejších podmienok, ale aj súhlas nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov o výbere dodávateľa. Preto nestačilo len uskutočniť úspešný výber dodávateľa (t.j. dojednať najvýhodnejšie podmienky), ale bolo potrebné tiež výber dodávateľa odsúhlasiť vlastníkami bytov a nebytových priestorov v dome. Finančné prostriedky, ktoré žalobca ako správca použil na úhradu nákladov na vypracovanie energetického auditu boli prostriedkami získanými od vlastníkov a o ich použití, teda tiež o výbere dodávateľa, mali spoločne rozhodovať najmä samotní vlastníci, a to práve zákonom predpokladanou formou - rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov, pričom bolo povinnosťou účastníka konania riadiť sa takýmto rozhodnutím. Námietka, že sa takýmto rozhodnutím nemohol riadiť, nakoľko predmetné rozhodnutie vlastníkov neexistovalo je absolútne irelevantná a potvrdzuje skutočnosť, že účastník konania použil finančné prostriedky v rozpore so zákonom o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

11. Podľa žalovaného pre posúdenie veci je podstatné či žalobca postupoval alebo nepostupoval pri výkone správy v súlade so zmluvou o výkone správy a zároveň v súlade s požiadavkami odbornej starostlivosti, pričom v danom prípade z kontrolných zistení vyplýva, že tomu tak nebolo, keďže výber dodávateľa služby ako aj preplatenie jeho faktúry nebolo odsúhlasené v súlade so zákonom o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a trval na kontrolných zisteniach tak, ako boli zaznamenané v inšpekčnom zázname, že žalobca pri výkone správy nepostupoval s odbornou starostlivosťou a v súlade so zmluvou o výkone správy.

12. Čo sa týka porušenia povinnosti v zmysle ustanovenie § 8b ods. 2 písm. i) zákona č. 182/1993 Z. z. žalovaný uviedol, že súhlasí s odôvodnením napadnutého rozhodnutia o tejto otázke. Žalobca predmetné závery žiadnym relevantným a objektívnym spôsobom nevyvrátil, preto zodpovednosť žalobcu ako predávajúceho pri poskytovaní služieb je daná podľa zákona o ochrane spotrebiteľa aj objektívnou zodpovednosťou, tzn. že zodpovedá za porušenie zákonných povinností bez ohľadu za zavinenie, teda za následok.

13. K výške pokuty žalovaný uviedol, že správny orgán bol povinný pristúpiť k uloženiu postihu, pre charakter protiprávneho konania, rozsah zisteného porušenia povinnosti, ako aj možné následky, čo správny orgán prvého stupňa zohľadnil vo výške uloženej sankcie. Žalobcovi bola uložená pokuta na spodnej hranici, pričom správny orgán bol oprávnený uložiť za preukázané porušenie povinnosti pokutu až 66.400,- eur. Uviedol, že pokuta je finančný postih, ktorý musí byť primeraný vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom, a nemusí v sebe obsahovať aj represívnu zložku, naopak má mať preventívnu funkciu, aby sa sankcionovaná osoba vyvarovala do budúcnosti porušeniu svojich zákonných ustanovení. Podľa žalovaného správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť v zmysle ust.

§ 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa a žalobcovi uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu, v súlade so zásadou materiálnej rovnosti vyjadrenou v ust. § 3 ods. 5 Správneho poriadku a podľa § 24 ods. zákona o ochrane spotrebiteľa, *podľa ktorého pri určení výšky pokuty sa prihliada* najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti a na opakované porušenie povinnosti podľa zákona o ochrane spotrebiteľa orgánu /pod č.P/0272/08/17/. Odvolací organ mal za to, že žalobca je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona aj v minulosti a na základe konštatovania porušenia povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa bola i dôvodom uloženia sankcie právoplatným rozhodnutím správneho orgánu.

II. Správna žaloba, vyjadrenie žalovaného, replika a duplika

14. Žalobca v správnej žalobe žiadal, aby správny súd rozsudkom zrušil napadnuté rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktoré vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci a tiež ak je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, alternatívne, aby využil právo moderovať, a znížiť uloženú sankciu za primeranú. Navrhol, aby súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. S K/0479/99/2018 zo dňa 19.07.2019 spolu s rozhodnutím Inšpektorátu slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. P 0169/08/18 zo dňa 23.08.2018 a vec vrátil na ďalšie konanie a alternatívne navrhol, aby správny súd v zmysle §198 ods. 1 písm. a) a b) Z. z. č. 162/2015 Z. z.. Správny súdny poriadok upustil od uloženia sankcie alebo výšku sankcie primerane znížil, a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%. Uviedol, že žalobca je právnym subjektom - družstvom, ktorého členmi sú takmer výlučne vlastníci - spotrebiteľia, ktorých byty žalobca spravuje a inú činnosť okrem správy bytov nevykonáva, t.j. každá uložená pokuta sa priamo dotýka aj ich.

15. Podľa žalobcu rozhodnutím Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. P/0169/08/18 zo dňa 23.08.2018 bola žalobcovi uložená peňažná pokuta vo výške 2.500,- eur, ktorá je podľa neho neprimeraná porušeným povinnostiam, podľa orgánov verejnej správy (ďalej rozhodnutie zo dňa 23.08.2018): **1. pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona č.250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa** a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), v zmysle ktorého je predávajúci povinný zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, v nadväznosti na **§ 8b ods. 3 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov**, podľa ktorého je správca povinný riadiť sa rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa a v **nadväznosti na porušenie § 8b ods. 2 písm. 1) zákona o vlastníctve bytov**, podľa ktorého je správca pri správe domu povinný priebežne zverejňovať na mieste v dome obvyklom v spoločných častiach domu, alebo na webovom sídle správcu, ak ho má zriadené, postup pri obstarávaní tovarov a služieb, v rámci zabezpečovania prevádzky, údržby, opravy, rekonštrukcie a modernizácie a pri všetkých iných činnostiach spojených so správou domu, vrátane jednotlivých cenových

ponúk.

16. Žalobca žiadal rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach č. P/0169/08/18 z 23.08.2018 zrušiť a vec vrátiť správne orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie. Uviedol, že podkladom pre uloženie pokuty 23.08.2018 bolo, že inšpektormi SOI pri kontrole vykonanej v čase od 26.02.2018 do 12.04.2018 zistili, porušenie § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý ako správca bytov a nebytových priestorov v dome: 1. neinformoval vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome ... o špecifikácii nákladov zahrnutých do položky „ostatné prevádzkové náklady“, rozúčtovaných vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome v zmysle zmluvy o výkone správy a porušil § 8b ods. 2 písm. i) zákona o vlastníctve bytov, a ako správca bytov a nebytových priestorov v uvedenom bytovom dome účtoval položku réžia prevádzky bytových domov, uvádzanej každoročne vo vyúčtovaní nákladov za služby spojené s bývaním v rámci položky ostatné prevádzkové náklady, bez podrobného vyúčtovania, pričom táto položka, ani jej výška nikdy nebola dohodnutá medzi vlastníkami a správcou, že nie je špecifikovaný účel použitia nákladov pre túto položku. Následne správny orgán konštatoval porušenie. 2. správcu bytov a nebytových priestorov v bytovom dome ..., ktorý nepreukázal splnenie povinnosti priebežne zverejňovať na mieste v dome obvyklom v spoločných častiach domu alebo na webovom sídle správcu postup pri obstarávaní služby na vypracovanie energetického auditu pre bytový dom pri výbere dodávateľa energetického auditu, pričom správca opomenul povinnosť riadiť sa pri výbere dodávateľa vôľou vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Správny orgán vyhodnotil toto ako porušenie povinnosti správcu, ktorý nepredložil žiadne relevantné doklady, z ktorých by vyplývalo, že správca priebežne zverejňoval na mieste v dome obvyklom v spoločných častiach domu alebo na webovom sídle správcu postup pri obstarávaní služby na vypracovanie energetického auditu na predmetný bytový dom.

17. Žalobca uviedol, že konštatoval porušenie zákona a zmluvy o výkone správy z dôvodu a svojvoľného výkladu zákona č. 182/1993 Z. z. a argumentoval, že samotný zákon i zmluva vo viacerých ustanoveniach obsahujú úpravu, že správca je povinný informovať vlastníkov obvyklým spôsobom v bytovom dome. Preto nevidel dôvod prečo nemôže správca vlastníkov - spotrebiteľov informovať spôsobom obvyklým v bytovom dome, tak ako sa to detailne opísalo pri výkone kontroly aj pri informovaní o „ostatných prevádzkových nákladoch“.

18. Pokladal uloženie pokuty vo výške 2.500,- eur z dôvodu rôznych výkladových pravidiel, akým spôsobom má informovať žalobca spotrebiteľov o „ostatných prevádzkových nákladoch“, keď žalobca vlastne neporušil žiadnu zákonnú povinnosť, len ju nevykonal podľa „predstáv“ SOI žalovaného. Podľa neho žiaden zákon a ani právny predpis nestanovuje presnú formu oboznamovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytových domoch so špecifikáciou a rozsahom nákladov zahrnutých do položky „ostatné prevádzkové náklady“, preto uviedol, že ako správca bytov a nebytových priestorov v dome ... jednak informoval vlastníkov bytov a nebytových priestorov o tom, aké konkrétne náklady sú zahrnuté do uvedenej položky a zároveň ich jasne a zrozumiteľne špecifikoval na schôdzach.

19. Mal za to, že vlastníci bytov a nebytových priestorov boli správcom jasne a zrozumiteľne informovaní na schôdzach, bol v týchto veciach na požiadanie taktiež informovaný zástupca vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorého úlohou bolo následne poskytnúť všetky informácie vlastníkom bytov a nebytových priestorov, z čoho vyplýva aj skutočnosť, že sťažovateľ bol zjavne presne informovaný o rozsahu a špecifikácii nákladov zahrnutých do položky „ostatné prevádzkové náklady" Mal za to, že špecifikácia a rozsah nákladov zahrnutých do položky „ostatné prevádzkové náklady" sú tiež predmetom ročného vyúčtovania, ktoré účastník konania ako správca bytov a nebytových priestorov každoročne vyhotovuje v súlade a na základe Zmluvy o výkone správy uzatvorenej s vlastníkami bytov v súlade s právnymi predpismi.

20. Domnieval sa, že Zmluvy o výkone správy, ktoré má uzavreté s vlastníkami bytov sú v súlade so zákonom a vzhľadom na pravidelnosť informovania vlastníkov, resp. ich zástupcov na každej schôdzi vlastníkov bytov aj skutočnosť, že účastník konania nijakým spôsobom neporušil zákonom stanovenú formu informovania o položke „ostatné prevádzkové náklady" nakoľko táto v žiadnom zákone špecifikovaná nie je, vlastníci bytov boli vždy jasne, zrozumiteľne a v predstihu informovaní o ostatných prevádzkových nákladoch bez toho, aby sa porušili spotrebiteľské práva žalobcu nikdy nedošlo a všetci zástupcovia vlastníkov bytov, resp. jednotliví vlastníci boli vždy o všetkých požadovaných skutočnostiach riadne informovaní v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa.

21. Domnieval sa, že žalovaný nezákonne uložil pokutu aj za porušenie povinností podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona v spojení s povinnosťou podľa § 8b ods. 3 zákona o vlastníctve bytov: „ *Pri obstarávaní služieb a tovaru je správca povinný dojednať čo najvhodnejšie podmienky¹, aké sa dali dojednať v prospech vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Správca je povinný riadiť sa rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov o výbere dodávateľa*“. Žalobca zastáva názor, že ani pri maximálne rozširujúcom výklade nemožno ustáliť, že žalobca porušil ustanovenie § 8b ods. 3 zákona a vlastníctve bytov, a to, že sa neriadil rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov o výbere dodávateľa, nakoľko vlastníci o výbere dodávateľa vôbec nerozhodovali, preto neexistuje žiadne rozhodnutie vlastníkov bytov a nebytových priestorov o výbere dodávateľa, ktoré by žalobca /ako tvrdí správny orgán/ nerespektoval Aplikáciu tohto ustanovenia v spojení s ustanovením § 4 ods. 1 písm. h) zákona, a s tým spojené uloženie pokuty ako dôsledok porušenia zákonnej povinnosti by bolo na mieste v prípade, ak by existovalo rozhodnutie vlastníkov bytového domu o výbere dodávateľa, ktorého zvolili nadpolovičnou väčšinou a správca by sa ním neriadil.

22. Žalobca tvrdil, že je ako správca povinný správu bytového domu vykonávať samostatne a v mene a na účel vlastníkov bytového domu, pri obstarávaní tovarov a služieb je povinný dojednať čo najvhodnejšie podmienky v prospech vlastníkov. Iný výklad predmetného ustanovenia § 8b ods. 3 zákona č. 182/1993 by bol podľa nášho názoru nesprávny a svojvoľný.

23. Podľa žalobcu, ak by zákonodarca prijatím § 8b ods. 3 zákona č. 182/1993 Z. z. mienil, aby bol postup pri výkone správy v časti obstarávania služieb potrebných na prevádzku bytového domu, taký ako ho prezentuje žalovaný, t.j. že správca nemôže uzavrieť žiadny zmluvný vzťah ohľadne dodávky tovaru alebo služby, ak vlastníci bytového domu

nerozhodli o výbere dodávateľa, máme za to, že zákonodarca by potom jasne a bez akýchkoľvek interpretačných pochybností ustanovil, že správca bez rozhodnutia vlastníkov bytového domu o výbere dodávateľa nemôže obstarat' žiadnu službu a tovar.

24. Žalobca uviedol, že vo vyjadrení k inšpekčnému záznamu aj v odvolaní zo dňa 07.09.2018 uviedol, že postup pri obstarávaní služieb a tovarov je a bol vlastníkom bytového domu známy a bol zverejnený obvyklým spôsobom v bytovom dome. Za takýto pokladal aj to, že žalobca - správca v ročnom pláne na rok 2015 informoval o zákonných požiadavkách vyplývajúcich z vyhlášky č. 282/2012 o technických požiadavkách na tepelnú izoláciu rozvodov tepla a teplej vody, a s tým spojených povinností. Vlastníci boli informovaní o potrebe a postupe pri splnení zákonných povinností týkajúcich sa zákonných požiadaviek vyplývajúcich z vyhlášky č. 282/2012 o technických požiadavkách tepelnú izoláciu rozvodov tepla a teplej vody v Info liste č. 18 zo dňa 18.04.2015.

25. Žalobca žalovaného informoval o tom, že v danom čase žalobca nemal funkčné webové sídlo prostredníctvom ktorého by mohol poskytovať vlastníkom bytov a nebytových priestorov relevantné informácie, preto bol neúplne zistený skutkový stav veci a napadnuté rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia.

26. *Žalobca odkázal na komentár k zákonu č. 182/1993 .z. vydavateľom C.H. BECK 2012, str. 658: a oponoval z výkladu žalovaného k § 8b ods. 3 zákona o vlastníctve bytov. Podľa jeho názoru zákonodarca v komentovanom ustanovení upravil len povinnosť správcu riadiť sa rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome o výbere dodávateľa, a teda upravil len povinnosť správcu riadiť sa rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome o výbere dodávateľa v prípade, ak vlastníci bytového domu taký výber dodávateľa uskutočnia.*

27. Žalobca považoval uloženie pokuty za neprimerane vysokú k povahe porušenia povinností a skutkovým okolnostiam. Uloženie pokuty za porušenie § 8b ods. 3 zákona č. 182/1993 podľa, ktorého je správca povinný sa riadiť rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Keď správca bytového domu realizoval výber dodávateľa bez rozhodnutia nadpolovičnej väčšiny žalobca považuje za zmätočné a nepreskúmateľné odôvodnenie porušenia ust. § 8b ods. 3; ak uvádza, že porušenie nastalo z dôvodu, že správca sa neriadil rozhodnutím vlastníkov o výbere dodávateľa, ak v odôvodnení uvádza, že výberové konanie správca síce urobil, ale nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keďže výber dodávateľa služby ako aj preplatenie faktúry nebolo odsúhlasené v súlade so zákonom č. 182/1993 *Z. z. J poznámka správneho súdu, " rozhodnutie vlastníkov malo byť).*

28. Žalobca namietal v odvolaní, že správny orgán vo výrokovvej časti ukladá pokutu za porušenie § 8b ods. 3 zákona a uloženie pokuty za porušenie povinnosti, t.j. preplatenie faktúry z fondu prevádzky, údržby a opráv, ktoré nebolo schválené vlastníkami bytov a ktoré vyplýva z § 14b ods. 1 písm. i) z. č. 182/1993 *Z. z.:* *Podľa tohto „Vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome prijímajú rozhodnutia nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ak hlasujú o preddavkoch do fondu prevádzky, údržby a opráv a účele použitia prostriedkov fondu prevádzky, údržby a opráv.*

zásadách hospodárenia s týmito prostriedkami vrátane rozsahu oprávnenia disponovať s nim. Ustanovenie § 14b ods. 1 písm. i) z. č. 182/1993 Z. z. o tom, že vlastníci majú povinne schvaľovať alebo odsúhlasiť výber dodávateľa, ktorého vybral správca, rozhodnutie neobsahuje. Preto poukazuje na zmätočnosť a nepreskúmatel'nosť rozhodnutia, keď pokutu žalovaný - SOI ukladá za porušenie § 8b ods. 3 z. č. 182/1993 Z.z. a z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplýva, že žalovaný žalobcovi „vyčíta“ a sankcionuje i porušenie § 14b ods. 1 písm. i) z. č. 182/1993 Z. z., t.j. preplatenie faktúry z fondu prevádzky, údržby a opráv bez súhlasu vlastníkov bytového domu.

29. Skutkovým základom pre uloženie pokuty bolo zároveň to, že správca nepreukázal splnenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 8b ods. 2 písm. i) zákona o vlastníctve bytov, na základe ktorého je správca domu pri správe domu povinný priebežne zverejňovať na mieste v dome obvyklom v spoločných častiach domu alebo na webovom sídle správcu, ak ho má zriadené, postup pri obstarávaní tovarov a služieb, v rámci zabezpečovania prevádzky, údržby, opravy, rekonštrukcie a modernizácie a pri všetkých iných činnostiach spojených so správou domu, vrátane jednotlivých cenových ponúk.

30. Žalobca podľa § 198 ods. 1 Z. z. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, žiadal a /zmeniť druh alebo výšku sankcie/, aj keď orgán verejnej správy pri jej uložení nevybočil zo zákonného rámca správnej úvahy/, ak táto sankcia je neprimeraná povahe skutku alebo by mala pre žalobcu likvidačný charakter, b/ upustiť od uloženia sankcie, ak účel správneho trestania možno dosiahnuť aj samotným prejednaním veci. Pri ukladaní sankcie bol žalovaný povinný posudzovať nielen závažnosť a dĺžku trvania porušovania zákona, ale i výšku sankcie 2.500,- eur, a cenu samotného auditu pre dotknutý bytový dom iba 1.082,33 eur. Pri ukladaní pokút ide o jeden skutkový základ, že žalobca neinformoval o ostatných prevádzkových nákladoch „právne relevantným spôsobom“ z porušenia, ktorého nemôžu byť v zmysle zásady „NE BIS IN IDEM“ „dvakrát o tej istej veci“ uložené opakované pokuty. Uvádza, že podnety riešené a sankcionované v žalovaných spomínaných správnych konaniach vedených voči žalobcovi sú opakovane podávané tou istou skupinou vlastníkov - spotrebiteľov v rovnakých, resp. veľmi podobných veciach, ktorej cieľom podľa nášho názoru nie je ochrana spotrebiteľa, ale skôr zneužívanie prísnosti spotrebiteľských práv na úkor žalobcu.

31. Vo vyjadrení k správnej žalobe zo dňa 03.02.2020 vo veciach správneho trestania žalovaný konštatoval, že dospel k záveru, že protiprávny skutkový stav bol spoľahlivo preukázaný a správne právne posúdený, podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný má za to, že napadnuté rozhodnutie SOI, Ústredného inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave č. SK/0479/99/2018 zo dňa 19.07.2019 bolo vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi, boli vyhodnotené všetky okolnosti majúce vplyv na rozhodnutie, žalobca ako účastník konania nebol v priebehu správneho konania ukrátený na svojich právach alebo právom chránených záujmoch, naopak, boli mu poskytnuté všetky možnosti hájiť svoje práva v zmysle dotknutých právnych predpisov. Žalobca po prerokovaní a odovzdaní inšpekčného záznamu z kontroly zameranej na prešetrenie podnetov spotrebiteľov evidovaných správnym orgánom pod číslom 71/2018, 75/2018 a 95/2018 zistil že tento porušil povinnosť zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie **v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný zopakoval, že správca bytov a**

nebytových priestorov v dome, neinformoval vlastníkov bytov a nebytových priestorov o špecifikácií nákladov zahrnutých do položky „ostatné prevádzkové náklady“, rozúčtovaných vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome v zmysle zmluvy o výkone správy. Žalobca ako správca bytov a nebytových priestorov v bytovom dome neinformoval vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome ..., ... a v bytovom dome ... v rozpore s ustanovením § 8b ods. 3 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej aj „zákon o vlastníctve bytov“), podľa ktorého je správca povinný riadiť sa rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa, realizoval výber dodávateľa na službu - vypracovanie energetického auditu, bez rozhodnutia nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa. Ako správca bytov a nebytových priestorov v bytovom dome ... nepreukázal splnenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 8b ods. 2 písm. i) zákona o vlastníctve bytov. Podľa tohto je správca pri správe domu povinný priebežne zverejňovať na mieste obvyklom v spoločných častiach domu, alebo na webovom sídle správcu, ak ho má zriadené, postup pri obstarávaní tovarov a služieb, v rámci zabezpečovania prevádzky, údržby, opravy, rekonštrukcie a modernizácie a pri všetkých iných činnostiach spojených so správou domu, vrátane jednotlivých cenových ponúk priebežne zverejňovať na mieste v dome obvyklom v spoločných častiach domu, alebo na webovom sídle správcu postup pri obstarávaní služby na vypracovanie energetického auditu.

32. Žalovaný uviedol, že účtovanie predmetnej položky vyplýva zo zmluvy o výkone správy, ale nemožno považovať účtovanie predmetnej položky, ktorá v sebe subsumuje ďalšie rôzne položky - náklady, za súladné so zákonom. Vlastníci bytov a nebytových priestorov nemali preukázateľne vedomosť o tom, čo predmetná položka v sebe zahŕňa a teda nemali žiadnu vedomosť o tom, na aký účel boli použité ich finančné prostriedky. Žalobca nepreukázal, že si povinnosť splnil aj voči dotknutým vlastníkom, ak rozpis nákladov nie je obsiahnutý ani v zmluve o výkone správy, ani v zálohových predpisoch, v správe o činnosti správcu a ani vo vyúčtovaniach nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že dotknutých vlastníkov riadne informoval o špecifikácií predmetnej položky „ostatné prevádzkové náklady“. Preto sa nestotožňuje s tým, že je dostatočné splnenie si povinnosti poskytovať služby riadne, ak žalobca informuje o nákladoch uhrádzaných z finančných prostriedkov vlastníkov len na schôdzi (čo nebolo taktiež riadne preukázané), alebo na požiadanie vlastníckmi.

33. Pokiaľ ide o ustanovenia § 8b ods. 3 zákona o vlastníctve bytov, žalovaný správny orgán uvádza, že toto ustanovenie v sebe subsumuje povinnosti dve, a to nie len najvýhodnejšie podmienky, ale aj súhlas nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov pri výbere dodávateľa. Vzhľadom na uvedené, preto nestačilo len uskutočniť úspešný výber dodávateľa (t.j. dojednať najvýhodnejšie podmienky), ale bolo potrebné tiež výber dodávateľa odsúhlasiť vlastníckmi bytov a nebytových priestorov v dome.

34. Pokiaľ ide o § 8b ods. 2 písm. i) zákona o vlastníctve bytov žalovaný správny orgán uvádza, že v súvislosti s prešetrovaním podnetu č. 95/2018 sa kontrola zamerala aj na preverenie dodržiavania povinnosti vyplývajúcej z tohto ustanovenia. Z výsledkov vykonanej kontroly vyplynulo, že účastník konania si uvedenú povinnosť nesplnil, resp. jej splnenie žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal. V rámci kontroly bol zo strany žalobcu

predložený Ročný plán opráv na rok 2015 pre bytový dom ..., v ktorom sú navrhnuté plánované práce, a to rozvody TUV - doplnenie izolácie rozvodov v zmysle Vyhlášky č. 282/2012 Z. z., pričom navrhované práce v tomto bode podliehajú schváleniu schôdzou vlastníkov bytov a nebytových priestorov a ich návrh zo strany správcu má iba odporúčací charakter. Informačný občasník OSBD Michalovce, číslo 18, Info 18 z apríla 2015, obsahuje informácie o povinnosti vlastníkov bytov vyplývajúce zo zákona č. 321/2014 Z. z. - § 11 ods. 1 písm. d) vybaviť rozvody tepla a teplej vody vhodnou tepelnou izoláciou, s tým, že: „Bližšie informácie o riešení tejto povinnosti vlastníkov aj s prijatím uznesenia k tomuto bodu bude OSBD Michalovce riešiť s vlastníkami bytov na plánovaných schôdzach vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktoré sa budú konať od mesiaca máj 2015“.

35. Zápisnica zo schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu ..., konanej dňa 15.12.2015, v bode 4. Rôzne uvádza, že prítomní boli oboznámení s aktuálnymi zmenami v slovenskej legislatíve - zákon o vlastníctve bytov, zákon o tepelnej energetike, protipožiarna ochrana, ŠFRB. Žalovaný uviedol, že protiprávny skutkový stav bol zo strany SOI spoľahlivo preukázaný a správne právne posúdený. Žalobca v podanej žalobe uvádza skutočnosti, ktoré nemajú žiaden vplyv na spoľahlivo zistené porušenie zákona, a tieto nie sú dôvodom ani pre prehodnotenie výšky uloženej sankcie, a preto nesúhlasíme so znížením uloženej sankcie. Na základe zisteného skutkového stavu bolo dňa 23.08.2018 vydané rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o uložení pokuty vo výške 2.500,- eur pre porušenie ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa. Konštatovanie takéhoto porušenia v spojení aj s ustanovením § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa by bolo na mieste, ak by existovalo rozhodnutie vlastníkov bytového domu o výbere dodávateľa a správca by sa ním neriadil a nerešpektoval by ho, alebo uzavrel zmluvu o dodávke tovarov a služieb s iným dodávateľom ako bol určený alebo vybraný rozhodnutím vlastníkov bytového domu. V rámci správneho konania žalobca nepredložil žiadne relevantné doklady, z ktorých by vyplývalo splnenie povinnosti správcu priebežne zverejňovať na mieste obvyklom v spoločných častiach domu alebo na webovom sídle správcu postup pri obstarávaní služby na vypracovanie energetického auditu pre predmetný bytový dom.

36. Správny orgán zároveň prihliadol na sústavné a opakované porušovanie zákonom stanovenej povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré bolo dôvodom pre uloženie opakovaných sankcií v relatívne krátkom časovom období (rozhodnutie správneho orgánu č. P/0087/08/16 zo dňa 25.07.2016, č. P/0313/08/16 zo dňa 02.11.2016, č. P/0345/08/16 zo dňa 16.11.2016, č. P/0272/08/17 zo dňa 24.11.2017, č. P/0523/08/17 zo dňa 05.03.2018).

37. V správnom konaní bolo spoľahlivo zistené, že žalobca ako účastník konania porušil vyššie uvedené zákonom stanovené povinnosti, pričom účel sledovaný právnou úpravou a spočívajúci v ochrane majetkových práv spotrebiteľov - vlastníkov bytov a nebytových priestorov ako aj v rešpektovaní ich práva na riadny výkon správy, ktorý vlastníci bytov a nebytových priestorov opodstatnene od správcu očakávajú, protiprávnym konaním žalobcu ako účastníka konania nebol dosiahnutý. Podľa žalobcu správca bytového domu je povinný správu vykonávať v mene a na účet vlastníkov v zmysle ust. § 8b ods. 3 zákona č. 182/1993 Z. z., a pri obstarávaní tovarov a služieb je povinný dojednať čo najvýhodnejšie podmienky v prospech vlastníkov, čo bolo v predmetnom prípade absolútne realizované

výberom najvýhodnejšej ponuky. Žalobca v podanom odvolaní tiež uviedol, že zákonodarca prijatím ustanovenia § 8b ods. 3 nemienil, že správca nemôže uzavrieť žiadny zmluvný vzťah ohľadne dodávky tovaru alebo služby, ak vlastníci bytového domu nerozhodli o výbere dodávateľa. Žalovaný správny orgán v podanej žalobe uvádza takmer totožné námietky, aké uviedol v odvolacom správnom konaní. Podľa žalobcu to potvrdzuje aj komentár k zákonu, v zmysle ktorého zákon v predmetnom ustanovení vyslovene neupravuje, že rozhodnutie o výbere každého dodávateľa určitých výkonov musí vždy nevyhnutne podliehať schváleniu na schôdzi vlastníkov, zákonodarca v komentovanom ustanovení upravil len povinnosť správcu riadiť sa rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov v bytovom dome o výbere dodávateľa. V replike žalobca 04.06.2020 zotrval na správnej žalobe v celom rozsahu.

III. *Dôvody rozhodnutia správneho súdu*

38. Krajský súd v Košiciach ako správny súd preskúmal správnu žalobu podľa § 174 a nasl. Správneho súdneho poriadku (zákon č. 162/2015 Z. z. v platnom znení) a žalobou napadnuté rozhodnutia a obsah administratívneho konania, ktoré predchádzalo ich vydaniu, a to v právnych medziach podanej žaloby (§ 182 ods. 1 písm. c) SSP). Správny súd sa oboznámil sa s obsahom administratívnych spisov správnych orgánov oboch stupňov a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, preto túto podľa § 190 SSP zamietol. Správny súd vo veci rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania, v súlade s obsahom žiadosti žalobcu o daný procesný postup a rozsudok v mene Slovenskej republiky vyhlásil po uplynutí 5 dní po oznámení na úradnej tabuli súdu podľa 137 ods. 4 SSP.

3 9. Podľa článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Podľa článku 46 ods. 2, prvá veta Ústavy SR kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd. aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Podľa článku 152 ods. 4 Ústavy SR výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou. „Správne súdnictvo je primárne prostriedkom ochrany subjektívnych práv adresáta výkonu verejnej správy v jej najrôznejších podobách. Len sekundárne je kritériom poskytovania tejto ochrany zákonnosť verejno-mocenských aktivít verejnej správy. Inými slovami, správne súdnictvo v systéme právneho štátu nemá slúžiť naprávaní nezákonnosti vo verejnej správe bez akéhokoľvek zreteľa na dopad eventuálne zistenej nezákonnosti na subjektívno-právnu pozíciu dotknutého. Účelom správneho súdnictva nie je náprava nezákonnosti vo verejnej správe, ale účinní ochrana subjektívnych práv fyzickej osoby alebo právnickej osoby voči ktorej je verejná správa v jednotlivom prípade vykonávaná“ (uznesenie ÚS SR sp.zn. III. ÚS 502/2015 zo 06.10.2015). „Miera konkrétnosti vyjadrenia a zdôvodnenia žalobného dôvodu v správnom súdnictve nepochybne determinuje požadovanú mieru konkrétnosti a detailnosti odpovede súdu na takýto žalobný dôvod“ (nález ÚS SR III. ÚS 469/2014 z 12.05.2015).

40. Predmetom konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu

8S/98/2019

Slovenskej obchodnej inšpekcie č. SK/0479/99/2018 zo dňa 19.07.2019 v spojení s rozhodnutím Inšpektorátu slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. P/0169/08/18 z 23.8.2018. Žalobca žiadal rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a namietal žalobné body podľa §191 ods. 1 písm. e),c),d) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, alternatívne, upustiť od uloženia sankcie, alebo jej výšku zmeniť podľa § 198 ods. 1 písm. a/ a b/ SSP.

41. Správny súd v prvom rade konštatuje, že považuje za potrebné po právnom vyhodnotení jednotlivých žalobných námietok konštatovať, že napadnuté rozhodnutia orgánov verejnej správy boli vydané podľa zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona o vlastníctve bytov.

42. Činnosť správcu domu, žalobcu bola posudzovaná orgánmi verejnej správy ako vykonáva služba, poskytovaná slabšiemu subjektu v postavení na trhu, vo vzťahu ku spotrebiteľovi, preto sa na plnenie jeho povinnosti vzťahuje zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Toto je absolútny základ vyvodzovanej zodpovednosti žalobcu, ktorý zodpovedá za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa. Navyše ide o zodpovednosť objektívneho charakteru vyvodzovanej na základe záverov z výsledkov kontrolnej činnosti, tzn. že zodpovedá za porušenie zákonných povinností bez ohľadu za zavinenie, teda za následok, záverom, ktorej je začatie administratívneho konania o uložení sankcie za porušenie nedodržiavania zákonom uložených povinností.

43. *Podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa je predávajúci povinný: „zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie,“*

Podľa § 8b ods. 3 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov: „Pri obstarávaní služieb a tovaru je správca povinný dojednať čo najvýhodnejšie podmienky, aké sa dali dojednať v prospech vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Správca je povinný riadiť sa rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pri výbere dodávateľa“

Podľa § 8b ods. 2 písm. 1) zákona o vlastníctve bytov, je správca pri správe domu povinný priebežne zverejňovať na mieste v dome obvyklom v spoločných častiach domu alebo na webovom sídle správcu, ak ho má zriadené, postup pri obstarávaní tovarov a služieb, v rámci zabezpečovania prevádzky, údržby, opravy, rekonštrukcie a modernizácie a pri všetkých iných činnostiach spojených so správou domu, vrátane jednotlivých cenových ponúk priebežne zverejňovať na mieste v dome obvyklom v spoločných častiach domu alebo na webovom sídle správcu postup pri obstarávaní služby na vypracovanie energetického auditu pre bytový dom.

44. Orgány verejnej správy konštatovali porušenie povinností žalobcom, ktorý nezabezpečil poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie za rešpektovania § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa a to v spojitosti s ust. § 8b ods. 3 a § 8b ods. 2 písm. 1) zákona o vlastníctve bytov č.

182/1993 Z. z..

45. Žalovaný sa dôvodne stotožnil so zisteným skutkovým stavom, ktorý pokladal za spoľahlivo zistený do skutkových záverov ako i s právnym posúdením a dôvodmi správneho orgánu prvého stupňa. Bolo konštatované, že orgány verejnej správy uzavreli, že žalobca ako správca bytov a nebytových priestorov v označených domoch nepreukázal splnenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia *ust. § 8b ods. 3* a *ust. § 8b ods. 2 písm. 1)* zákona o vlastníctve bytov č. 182/1993 Z. z..

46. Podľa správneho súdu hoci žalobca v rámci kontroly dodatočne predložil rozpis nákladov, ktoré zahrnul do položky „*ostatné prevádzkové náklady*“ nezbavil sa zodpovednosti za zistené porušenie, nakoľko žalobca nepreukázal, že si svoju povinnosť splnil aj voči dotknutým vlastníkom, nakoľko takýto rozpis nákladov nie je obsiahnutý ani v zmluve o výkone správy, ani v zálohových predpisoch, v správe o činnosti správcu a ani vo vyúčtovaniach nákladov za služby spojené s užívaním a správou bytu a ani dostatočné splnenie si povinnosti nie je naplnené, ak žalobca neinformuje o nákladoch uhrádzaných z prostriedkov vlastníkov /na schôdzi/. Žalobca teda nepreukázal, že dotknutých vlastníkov riadne informoval o špecifikácii predmetnej položky „*ostatné prevádzkové náklady s poukazom na ust. § 8b ods. 3 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov*“: „Pri obstarávaní služieb a tovaru je správca povinný dojednať čo najvýhodnejšie podmienky, aké sa dali dojednať v prospech vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Správca je povinný riadiť sa rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa“.

47. Čo sa týka porušenia povinnosti v zmysle ustanovenia §8b ods.2písm.i) zákona č. 182/1993 Z. z., odvolací správny orgán uviedol, že súhlasí s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia o tejto otázke. Žalobca podľa neho predmetné závery žiadnym relevantným a objektívnym spôsobom nevyvrátil, preto zodpovednosť žalobcu ako predávajúceho pri poskytovaní služieb je daná podľa zákona o ochrane spotrebiteľa a je objektívnou zodpovednosťou, tzn. že zodpovedá za porušenie zákonných povinností bez ohľadu za zavinenie, teda za následok.

48. Vzhľadom na uvedené, správny súd sa stotožňuje so závermi kontrolných zistení tak, ako boli zaznamenané v inšpekčnom zázname a má za to, že účastník konania pri výkone správy nepostupoval s odbornou starostlivosťou a v súlade so zmluvou o výkone správy.

49. Čo sa týka námietok žalobcu k aplikácii ustanovenia § 8b ods. 3 zákona č. 182/1993 Z. z., správny súd uvádza, že ustanovenie § 8b ods. 3 zákona o vlastníctve bytov v sebe subsumuje povinnosť nie len výberu najvýhodnejších podmienok, ale aj súhlas nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov o výbere dodávateľa. Vzhľadom na uvedené, preto nestačilo len uskutočniť úspešný výber dodávateľa (t.j. dojednať najvýhodnejšie podmienky), ale bolo potrebné tiež výber dodávateľa odsúhlasiť vlastníkami bytov a nebytových priestorov v dome. Finančné prostriedky, ktoré žalobca ako správca použil na úhradu nákladov na vypracovanie energetického auditu boli prostriedkami získanými od

vlastníkov, a o ich použití, teda tiež o výbere dodávateľa, mali spoločne rozhodovať najmä samotní vlastníci, a to práve zákonom predpokladanou formou - rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov, pričom bolo povinnosťou účastníka konania riadiť sa takýmto rozhodnutím. Podľa § 8b ods. 3 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov: „Pri obstarávaní služieb a tovaru je správca povinný dojednať čo najvýhodnejšie podmienky, aké sa dali dojednať v prospech vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Správca je povinný riadiť sa rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa

50. Námietka, že sa takýmto rozhodnutím nemohol riadiť, nakoľko predmetné rozhodnutie vlastníkov neexistovalo, je nerelevantná a potvrdzuje skutočnosť, že žalobca použil finančné prostriedky v rozpore so zákonom o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Podľa správneho súdu pre posúdenie veci je podstatné či žalobca postupoval alebo nepostupoval pri výkone správy v súlade so zákonom, zmluvou o výkone správy a zároveň v súlade s požiadavkami odbornej starostlivosti, pričom v danom prípade z kontrolných zistení vyplýva, že tomu tak nebolo, keďže výber dodávateľa služby ako aj preplatenie jeho faktúry nebolo odsúhlasené v súlade so zákonom o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

51. K otázke uloženia pokuty za v podstate dva delikty, ktoré sa v prípade žalobcu už opakovali v minulosti, správny súd má zato, že prvostupňový správny orgán bol povinný pristúpiť k uloženiu postihu, pre charakter a rozsah zisteného porušenia povinnosti, ako aj možné následky, pre slabšiu stranu vzťahu založeného zmluvou o výkone správy, /spotrebiteľa/, čo správny orgán prvého stupňa správne zohľadnil a odôvodnil vo svojom rozhodnutí o výške uloženej sankcie, s čím napokon súhlasil aj žalovaný.

52. Ako vyplýva z argumentov orgánov verejnej správy žalobcovi bola uložená pokuta na spodnej hranici možnej sadzby, pričom správny súd tiež dodáva, že správny orgán bol oprávnený uložiť za preukázané porušenie povinnosti pokutu až 66.400,- eur. Správny súd pripomína, že pokuta je sankcia, a finančný postih, ktorý musí byť primeraný vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom, a nemusí v sebe obsahovať aj represívnu zložku, naopak má mať preventívnu funkciu, aby sa sankcionovaná osoba vyvarovala do budúcnosti porušeniu svojich zákonných ustanovení. Ide o dôležitý preventívny charakter pokuty, vzhľadom na právny vzťah profesionálneho správcu a vlastníka bytu v spravovanom dome ako prvku laického spotrebiteľského charakteru. Podľa správneho súdu námietka žalobcu, že pokuta zhoršuje aj stav financií všetkých vlastníkov bytov je alarmujúcim zistením o neuznaní zásadne odlišného postavenia zmluvných strán v spotrebiteľskej zmluve, ktorá vyžaduje spoločenskú ochranu danú práve ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa.

53. Podľa žalovaného správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť v zmysle ust. § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa a žalobcovi uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu, v súlade so zásadou materiálnej rovnosti vyjadrenou v ust. § 3 ods. 5 Správneho poriadku, a podľa § 24 ods. 5 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, *podľa ktorého pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti a na opakované porušenie povinností podľa zákona o ochrane spotrebiteľa orgánu /pod č.P/0272/08/17/.*

54. Na tomto mieste správny súd opakovane pripomína, že žalobca je poskytovateľom služby spotrebiteľom - vlastníkov označených bytov v označených domoch na zmluvnom základe, teda na základe zmluvy o výkone správy a je povinný po celý čas výkonu svojej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa. Poukazuje sa na fakt, že aj v minulosti, na základe konštatovania o porušení povinností vyplývajúcej z ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa bola žalobcovi uložená sankcia právoplatným rozhodnutím správneho orgánu.

55. Ako nedôvodné správny súd vyhodnotil žalobné námietky dotýkajúce sa obsahu a priebehu správneho konania, a to najmä vo vzťahu k otázkam súvisiacim so zisťovaním skutkového stavu, ako aj právneho hodnotenia dôkazného stavu veci vyplývajúceho z výsledkov dokazovania vykonaných orgánmi verejnej správy.

56. Žalovaný správny orgán uvádza, že protiprávny skutkový stav bol zo strany SOI spoľahlivo preukázaný a správne právne posúdený. Žalobca v podanej žalobe uvádza skutočnosti, ktoré nemajú žiaden vplyv na spoľahlivo zistené porušenie zákona, a tieto nie sú dôvodom ani pre prehodnotenie výšky uloženej sankcie, a preto nesúhlasíme so znížením uloženej sankcie.

57. Na základe zisteného skutkového stavu bolo dňa 23.08.2018 vydané rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o uložení pokuty vo výške 2.500,- eur pre porušenie ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa. Konštatovanie takéhoto porušenia v spojení aj s ustanovením § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa by bolo na mieste, ak by existovalo rozhodnutie vlastníkov bytového domu o výbere dodávateľa a správca by sa ním neriadil a nerešpektoval by ho, alebo uzavrel zmluvu o dodávke tovarov a služieb s iným dodávateľom, ako bol určený, alebo vybraný rozhodnutím vlastníkov bytového domu.

58. Finančné prostriedky, ktoré žalobca ako správca použil na úhradu nákladov na vypracovanie energetického auditu boli prostriedkami získanými od vlastníkov a o ich použití, teda tiež o výbere dodávateľa, mali spolurozhodovať najmä samotní vlastníci a to práve zákonom predpokladanou formou - rozhodnutím nadpolovičnej väčšiny všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov, pričom bolo povinnosťou žalobcu riadiť sa takýmto rozhodnutím.

59. Námietka žalobcu, že sa takýmto rozhodnutím nemohol riadiť, nakoľko predmetné rozhodnutie vlastníkov neexistovalo, je absolútne irelevantná a potvrdzuje skutočnosť, že žalobca použil finančné prostriedky v rozpore so zákonom o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

60. Pre posúdenie veci je podstatné či žalobca postupoval, alebo nepostupoval pri výkone správy v súlade so zmluvou o výkone správy a zároveň v súlade s požiadavkami odbornej starostlivosti, pričom v danom prípade z kontrolných zistení vyplýva, že tomu tak nebolo, keďže výber dodávateľa služby, ako aj preplatenie jeho faktúry nebolo odsúhlasené v súlade so zákonom o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

61. Vzhľadom na uvedené, správny súd trvá na zisteniach tak, ako boli zaznamenané v inšpekčnom zázname a má za to, že žalobca pri výkone správy nepostupoval s odbornou starostlivosťou a v súlade so zmluvou o výkone správy.

62. Zodpovednosť žalobcu ako predávajúceho pri poskytovaní služieb je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa objektívnou zodpovednosťou, tzn. že zodpovedá za porušenie zákonných povinností bez ohľadu na zavinenie, teda za následok.

63. Čo sa týka uloženého postihu, žalovaný ako odvolací správny orgán sa zaoberal samotnou výškou uloženej pokuty vo vzťahu k zisteným porušeniam zákona, pričom dospel k záveru, že táto je adekvátne k závažnosti protiprávneho konania, následkom porušenia a jeho trvaníu.

64. Žalovaný ako odvolací orgán po preskúmaní napadnutého rozhodnutia zistil, že pri odôvodnení výšky uloženej pokuty správny orgán prvého stupňa prihliadal pri jej uložení v tomto konkrétnom prípade, táto je teda riadne odôvodnená a v súlade s princípom, keď sa od uloženej pokuty očakáva aj preventívny, nielen represívny účinok.

65. Žalovaný ako odvolací orgán nepristúpil k prehodnoteniu výšky uloženej sankcie, nakoľko okolnosti, ktoré žalobca ako účastník konania uviedol vo svojom odvolaní boli odvolacím orgánom vyhodnotené ako nedôvodné a nemajúce vplyv na požadované zrušenie uloženej pokuty. Charakter protiprávneho konania, rozsah zisteného porušenia povinnosti, ako aj možné následky, správny orgán prvého stupňa náležite zohľadnil, čo sa odzrkadľuje aj vo výške uloženej sankcie.

66. Žalobcovi bola uložená pokuta, ktorá sa pohybuje v spodnej hranici. Navyše, ak ide o finančný postih, nemôže byť neprimerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom, nevyhnutne teda musí v sebe obsahovať aj represívnu zložku, preto jej výška musí byť stanovená tak, aby sa sankcionovaná osoba vyvarovala do budúcnosti porušeniu zákonných ustanovení.

67. Nakoľko porušenie vyššie uvedenej povinnosti bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo zistené, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť v zmysle ust. § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa a účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu do 66.400,- eur. Uloženú sankciu považuje odvolací správny orgán za primeranú, uloženú v súlade so zásadou materiálnej rovnosti vyjadrenou v ust. § 3 ods. 5 Správneho poriadku, pričom pokuta v danej výške zároveň spĺňa nielen represívno-výchovnú, ale aj preventívnu funkciu. Nerešpektovaním uvedených povinností vyplývajúcich z citovaných ustanovení zákona o vlastníctve bytov došlo k porušeniu povinnosti predávajúceho zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom umožňujúcim ich riadne použitie, za čo žalobca ako účastník konania v plnom rozsahu, objektívne a bez ohľadu na ním uvádzané skutočnosti, zodpovedá.

68. Podľa názoru správneho súdu žalobca v žalobe neuvádza žiadne nové skutočnosti. Žaloba sa opiera o tie isté dôvody, ktoré boli uvedené v odvolaní, žalovaný sa s nimi vysporiadal v druhostupňovom rozhodnutí, preto správny súd jeho závery hodnotí ako

dôvodné a zákonné. Na základe vyššie uvedených skutočností považuje správny súd rozhodnutie v predmetnej veci za zákonné a preto žalobu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

69. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 a nasl. SSP a žalobcovi, ktorý nebol v konaní úspešný náhradu trov konania nepriznal. Žalovanému právo na náhradu trov konania podľa § 168 SSP nepatrí, pretože v konaní nebolo preukázané vynaloženie trov konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať.

70. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu v pomere hlasov 3 : 0 (S 139 ods. 4 SSP).

Poučenie: Doručený rozsudok je právoplatný.

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote do 30 dní odo dňa doručenia rozsudku na Krajský súd v Košiciach. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Tieto povinnosti neplatia, ak

- a/ má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/,
- c/ je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť

- a/ označenie napadnutého rozhodnutia,
- b/ údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c/ opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d/ návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho

orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a/ na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c/ účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e/ vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd, f/ nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g/ rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h/ sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i/ nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j/ podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

V Košiciach dňa 8. júla 2021

JUDr. Dana Bystrianská
predsedníčka senátu, sudkyňa spravodajkyňa

JUDr. Petra Vysaníková
členka senátu

JUDr. Radovan Turčík
člen senátu

Za správnosť vyhotovenia: ...